ច្បាប់

ស្តីពី

ការដាក់ឲ្យប្រើប្រាស់

ក្រមរដ្ឋប្បវេណី

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

រដ្ឋសភា **ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ**

រដ្ឋកម្ពុជា

រដ្ឋសភា ឯករាជ្យ សន្តិភាព សេរីភាព សុភមង្គល

ច្បាប់
ស្តីពី
ការដាក់គុកបង្ខំដល់រូបកាយក្នុងរឿងព្រហ្មទណ្ឌ

មាត្រា ១.-

ធនទណ្ឌ គឺប្រាក់ពិន័យ ប្រាក់សំណង ឬប្រាក់ជំងឺចិត្ត ។ របៀបទារធនទណ្ឌ គឺអាចទារប្រាក់ទាំង ៣មុខរួមគ្នា ឬទារមួយមុខៗ តាមគ្រប់វិធីដែលច្បាប់អនុញ្ញាត និងតាមផ្លូវដាក់គុកបង្ខំដល់រូបកាយផងក៏បាន ។

ធនទណ្ឌនេះ ត្រូវទារតាមអំណាចនៃសម្រេចសាលក្រមរបស់តុលាការដែលមានលក្ខណៈជាស្ថាពរហើយ ។ ប្រាក់សំណង និងប្រាក់ជម្ងឺចិត្ត ត្រូវទារតាមបណ្តឹងរបស់ភាគីដើមបណ្តឹង ដែលតុលាការបានសំរេចសេចក្តី ។ ប្រាក់ពិន័យ ប្រាក់សំណង ឬប្រាក់ជម្ងឺចិត្ត ដែលត្រូវបានទៅរដ្ឋ ត្រូវទារតាមបណ្តឹងរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងយុត្តិធម៌ ។

មាត្រា ២.-

ការទារប្រាក់ពិន័យផង ប្រាក់សំណងផង ប្រាក់ជម្ងឺចិត្តផង ពីទណ្ឌិតដែលមានធនធានមិនគ្រប់គ្រាន់ គេត្រូវទារប្រាក់សំណង ឬប្រាក់ជម្ងឺចិត្តមុនប្រាក់ពិន័យ ។

របៀបនៃការទារប្រាក់ពិន័យ ប្រាក់សំណង និងប្រាក់ជម្ងឺចិត្ត ត្រូវអនុវត្តដូចគ្នា និងរបៀបនៃការទារប្រាក់សំណងក្នុងរឿងរដ្ឋប្បវេណីដែរ លើកលែងតែវិធីដាក់គុកបង្ខំដល់រូបកាយ ។

មាត្រា ៣.-

ការដាក់គុកបង្ខំដល់រូបកាយគឺ ជាវិធានការបង្ខំទណ្ឌិតឱ្យសងធនទណ្ឌតែប៉ុណ្ណោះមិនមែនជាការកាត់កងឱ្យរួចពីធនទណ្ឌនោះទេ ។

នៅពេលដែលទណ្ឌិតរួចផុតពីកំណត់កាលដាក់គុកបង្ខំដល់រូបកាយ ប្រាក់ដែលទណ្ឌិតមិនទាន់បានសងទាំងប៉ុន្មាន ត្រូវនៅជំពាក់ទាំងអស់ដដែល ។ ប៉ុន្តែ មិនត្រូវយកទណ្ឌិតនេះទៅដាក់គុកបង្ខំដល់រូបកាយជាថ្មី ដើម្បីទារប្រាក់ជំពាក់ដដែលនេះទៀតទេ ។

មាត្រា ៤.-

ជនដែលច្បាប់រដ្ឋប្បវេណីឱ្យរួចផុតពីការដាក់គុកបង្ខំដល់រូបកាយនោះ មិនត្រូវបានរួចផុតពីការដាក់គុកបង្ខំដល់រូបកាយក្នុងរឿងព្រហ្មទណ្ឌឡើយ ទោះបីជាប្រាក់ដែលជំពាក់នោះជាប្រាក់ពិន័យក្តី ប្រាក់សំណងក្តី ឬប្រាក់ជម្ងឺចិត្តក្តី ។

អនីតិជនអាយុតិចជាង ១៨ឆ្នាំ និងមនុស្សវិកលចរិត មិនត្រូវដាក់គុកបង្ខំដល់រូបកាយ ដើម្បីទារធនទណ្ឌនោះទេ ។

នីតិជនមានអាយុចាប់ពី ១៨ឆ្នាំ ឡើងមានសតិជានាល្អ មានវិចារណញ្ញាណ ស្គាល់ខុសស្គាល់ត្រូវ ទើបដាក់គុកបង្ខំ

Downloaded from http://www.khmerlaws.org

ដល់រូបកាយ ដើម្បីទារធនទណ្ឌនោះ ។

មាត្រា ៥.-

ក្នុងរឿងព្រហ្មទណ្ឌ ការសុំឱ្យដាក់គុកបង្ខំដល់រូបកាយនេះ ឥតមានបង់ថ្លៃអ្វីទេ គឺថា បើមានភាគីដើមបណ្តឹង ឬរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងយុត្តិធម៌ប្តឹងមក ប្រធានតុលាការខេត្ត ក្រុង ខាងលំនៅរបស់ទណ្ឌិត ត្រូវចេញដីកា បង្គាប់បញ្ជាឱ្យយកទណ្ឌិតទៅដាក់គុកបង្ខំដល់រូបកាយដោយគ្មានឱ្យចេញថ្លៃ ឬឱ្យតម្កល់ប្រាក់ថ្លៃអាហារទេ ថ្វីបើមានប្រើសិទ្ធិរឹបអូសលក់តាមផ្លូវច្បាប់នូវចលនវត្ថុ អចលនវត្ថុក៏ដោយ ។ ប្រធានតុលាការចេញដីកានេះ ដោយសំអាងទៅលើសម្រង់សាលក្រមដែលមានសេចក្តីសំរេចជាស្ថាពរ ។

ប៉ុន្តែ នៅពេលកំពុងអនុវត្តការដាក់គុកបង្ខំដល់រូបកាយនោះ ទណ្ឌិតបានសងធនទណ្ឌគ្រប់ចំនួនហើយ ប្រធានតុលាការត្រូវចេញដីកា បង្គាប់បញ្ជាអោយដោះលែងទណ្ឌិតនោះចេញពីពន្ធនាគារភ្លាម ។

មាត្រា ៦.-

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងយុត្តិធម៌ អាចអនុញ្ញាតឱ្យបង្អង់អនុវត្តនូវការដាក់គុកបង្ខំដល់រូបកាយនោះបាន កាលបើទណ្ឌិតនោះមានសុខភាពមិនល្អ គួរឱ្យបង្អង់ ហើយទណ្ឌិតក៏ឥតមានជាប់គុកពីបទល្មើសណាទៀតទេ ក្នុងពេលដែលឱ្យបង្អង់នេះ ។

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងយុត្តិធម៌នឹងអនុញ្ញាតឱ្យបាន ក៏លុះណាតែមានភស្តុតាងច្បាស់លាស់ គឺសេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់ពេទ្យដែលពិនិត្យអាការរោគទណ្ឌិតនោះផងដែរ ។ សាមីជនអ្នកសុំអោយពេទ្យពិនិត្យនោះ ត្រូវបង់ប្រាក់ថ្លៃពិនិត្យនេះនៅការិយាល័យក្រឡាបញ្ជីនៃសាលាជំរះក្តីខាងលំនៅរបស់ខ្លួន។

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងយុត្តិធម៌អាចអនុញ្ញាតឱ្យបង្អង់យ៉ាងនេះបានតែក្នុងរយៈវេលាមួយខែគត់ ប៉ុន្តែ បើទណ្ឌិតបានសំបុត្រពេទ្យជាថ្មីទៀត ទណ្ឌិតអាចសុំឱ្យបង្អង់ម្តងមួយខែៗ បានជាដរាប ។ ការសុំបន្តម្តងៗ ទណ្ឌិតត្រូវមានសេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់ពេទ្យជាថ្មីទៀតគ្រប់តែដងជាដាច់ខាត ។

មាត្រា ៧.-

របៀបដាក់គុកបង្ខំដល់រូបកាយ ត្រូវដាក់គុកមួយថ្ងៃក្នុងប្រាក់ជំពាក់ប្រាំរយរៀល "៥០០៖០០ ឬតិចជាងប្រាំរយរៀល"៥០០៖០០" ។ បើប្រាក់ជំពាក់នោះមានចំនួនច្រើនដល់ដប់ម៉ឺនរៀល"១០០.០០០៖០០" ការដាក់គុកនេះត្រូវគិតក្នុងមួយថ្ងៃប្រាំរយរៀល "៥០០៖០០"ៗ ដរាបអស់ប្រាក់ដប់ម៉ឺនរៀល"១០០.០០០៖០០" បើប្រាក់ជំពាក់នោះលើសពីដប់ម៉ឺនរៀល"១០០.០០០៖០០"ទៅ ការនេះត្រូវគិតពីត្រឹមប្រាក់លើសនោះមួយពាន់រៀល"១.០០០៖០០" ក្នុងមួយថ្ងៃ ។ ប៉ុន្តែទោះបីប្រាក់ជំពាក់នោះមានចំនួនច្រើនយ៉ាងណាក៏ដោយក៏រយៈវេលាដែលត្រូវដាក់គុកទណ្ឌិតតែម្នាក់ឯងក្នុងរឿងតែមួយដោយសរុបទាំងអស់មិនត្រូវអោយលើសពី ពីរឆ្នាំទេ ។

មាត្រា ៨.-

បើទណ្ឌិតតែម្នាក់ ឬច្រើននាក់ជំពាក់ធនទណ្ឌ ព្រោះខ្លួនបានប្រព្រឹត្តបទល្មើសមួយបទ ឬច្រើនបទដែលត្រូវរួបរួមគ្នាសង ភាគីដើមបណ្តឹងតែម្នាក់ រយៈវេលានៃការដាក់គុកបង្ខំដល់រូបកាយ នោះត្រូវគិតដូចរបៀបខាងលើគ្រប់រូបទណ្ឌិតទាំងអស់ គឺបើគិតទៅឃើញ ២០ថ្ងៃ ត្រូវដាក់ ២០ថ្ងៃទាំងអស់គ្នា ។

Downloaded from http://www.khmerlaws.org

បើទណ្ឌិតតែម្នាក់ ឬច្រើននាក់ជាចារីនៃបទល្មើសមួយបទ ឬច្រើនបទដែលត្រូវរួបរួមគ្នាបង់ធនទណ្ឌឱ្យភាគីដើមបណ្តឹងច្រើននាក់ រយៈវេលាដាក់គុកបង្ខំដល់រូបកាយត្រូវបំបែកតាមចំនួនប្រាក់របស់ភាគីដើមបណ្តឹងម្នាក់ ៗ ឱ្យដាច់ពីគ្នា មិនត្រូវបូករួមសំណង ឬជម្ងឺចិត្តរបស់ភាគីទាំងអស់ចូលគ្នាជាចំនួនមួយនោះទេ ។

ក្នុងការដែលមានធនទណ្ឌខាងពិន័យផង ខាងជម្ងឺចិត្តផង ត្រួតគ្នាយ៉ាងនេះ រយៈវេលាដាក់គុក ត្រូវញែកប្រាក់ពិន័យ និង ប្រាក់ជម្ងឺចិត្តអោយដាច់ពីគ្នា ហើយគិតថ្ងៃដាក់គុកតាមពិន័យដោយខ្លួន តាមជម្ងឺចិត្តដោយខ្លួនកុំបូកប្រាក់ពិន័យ និង ប្រាក់ជម្ងឺចិត្តចូលគ្នាឡើយ ។

មាត្រា ៩.-

កាលបើទណ្ឌិតច្រើននាក់ ខ្លះជាចារី ខ្លះជាសហចារី ខ្លះជាអ្នកសមគំនិត ហើយត្រូវទណ្ឌកម្មឱ្យរួបរួមគ្នាសងជម្ងឺចិត្តនោះ រយៈវេលាដាក់គុកបង្ខំដល់រូបកាយត្រូវគិតទៅលើទណ្ឌិតម្នាក់ៗ នូវចំនួនថ្ងៃដាក់គុក ដូចជាទណ្ឌិតនោះត្រូវទោសតែម្នាក់ឯង គឺថា មិនត្រូវយកចំនួនប្រាក់នោះមករំលែកជាភាគចែកគ្នា ដាក់គុកតាមចំណែកសព្វខ្លួននោះបានទេ ។

រយៈវេលាដែលត្រូវដាក់គុកបង្ខំទារប្រាក់នេះទៀត ក៏មិនត្រូវបន្ថយបន្ថែមអ្វីឱ្យខុសអំពីរបៀបគិតថ្ងៃ ដូចបានពោលមកនោះទេ ។

ឯប្រាក់ពិន័យដែលតុលាការដាក់ទណ្ឌកម្មឱ្យម្នាក់ៗ បង់នោះ មិនត្រូវយកចំនួនប្រាក់ពិន័យនោះបូកសរុបគ្នាបង់ទេ គឺត្រូវបង់តាមចំណែកសព្វខ្លួន ការដាក់គុកបង្ខំទារប្រាក់នោះទៀត ក៏ត្រូវដាក់គុកតាមចំណែក ប្រាក់ពិន័យសព្វខ្លួនដែរ ។

មាត្រា ១០.-

ជាគោលការណ៍ក្នុងរឿងព្រហ្មទណ្ឌ ដូចជាក្នុងរឿងរដ្ឋប្បវេណី ការទារធនទណ្ឌអាចនឹងធ្វើទៅបានលុះណាតែមានរូបមន្តបង្គាប់ដែលបានកំណត់នៅក្នុងសាលក្រម ។

ក្នុងរឿងព្រហ្មទណ្ឌមិនចាំបាច់អោយមានបណ្តឹងពីភាគីដើមបណ្តឹងទេ តុលាការត្រូវតែសំរេចបង្គាប់ឱ្យដាក់គុកបង្ខំដល់រូបកាយ ដើម្បីទារធនទណ្ឌ បើកូនបំណុលមិនព្រមសង ។

ក្នុងរឿងរដ្ឋប្បវេណី នៅពេលមុនសំរេចសេចក្តី ចាំបាច់ត្រូវតែមានបណ្តឹងពីភាគីដើមបណ្តឹង ទើបតុលាការឱ្យសំរេចដាក់គុកបង្ខំដល់រូបកាយ ដើម្បីទារប្រាក់ជំពាក់ កាលបើកូនបំណុលមិនព្រមសង ។ ក្នុងបទនេះ តុលាការមិនត្រូវបង្ខំ ឬណែនាំដល់កូនក្តីឱ្យប្តឹងសុំនោះទេ ។

មាត្រា ១១.-

ក្នុងសេចក្តីចម្លងសាលក្រម ឬសម្រង់សាលក្រមដែលត្រូវយកទៅអនុវត្តត្រូវតែមានរូបមន្តបង្គាប់ឱ្យអនុវត្តផងដាក់នៅខាងចុងសាលក្រម ឬសម្រង់សាលក្រមនេះ រូបមន្តបង្គាប់នោះមានដូចតទៅ :

"ប្រមុខរដ្ឋ នៃរដ្ឋកម្ពុជា បង្គាប់មកអ្នកអនុវត្តសាលក្រមឱ្យសំរេចតាមសាលក្រមនេះ និងឱ្យអាជ្ញាធរគ្រប់តំណែងគ្រប់ថ្នាក់ ជួយអនុវត្តសាលក្រមនេះ បើមានសំណូមពរត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់" ។

មាត្រា ១២.-

ជាគោលការណ៍សម្រង់សាលក្រមព្រហ្មទណ្ឌ ក្រឡាបញ្ជីត្រូវចារសំគាល់ពីអានុភាព នៃសាលក្រម ហើយស្រង់ចំនួន

Downloaded from http://www.khmerlaws.org

ថ្ងៃដែលត្រូវដាក់គុកបង្ខំដល់រូបកាយ ដើម្បីទារធនទណ្ឌ និងស្រង់រូបមន្តដាក់នៅចុងសាលក្រមនោះផង ។ ក្នុងករណីមិនបានអនុវត្តតាមគោលការណ៍នោះទេ ក្រឡាបញ្ជីដែលចេញសម្រង់សាលក្រម ត្រូវទទួលទោសពិន័យជាប្រាក់ ប្រាំពាន់រៀល "៥.០០០៛០០" ។

រូបមន្តដែលត្រូវស្រង់ចូលមានចែងក្នុងមាត្រា ១១ នៃច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ១៣.-

កងកម្លាំងប្រដាប់អាវុធ នគរបាលប្រជាជន អង្គការរដ្ឋអំណាចមូលដ្ឋាន គ្រប់ថ្នាក់ ត្រូវជួយការងារអនុវត្តសាលក្រមឱ្យបានសំរេច កាលបើមានសំណូមពរត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ ។

ច្បាប់នេះត្រូវបានរដ្ឋសភា នៃរដ្ឋកម្ពុជាអនុម័តនៅថ្ងៃទី ៣០ ខែ មករា ឆ្នាំ ១៩៩២ នាសម័យប្រជុំលើកទី ២២ នីតិកាលទី ១ ។

ភ្នំពេញ.ថ្ងៃទី ៣១ ខែ មករា ឆ្នាំ ១៩៩២

ជ. រដ្ឋសភា

ប្រធាន

ហត្ថលេខា និងត្រា : ជា ស៊ីម

បានចម្លងត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ដើម

អគ្គលេខាធិការក្រុមប្រឹក្សារដ្ឋ

ហត្ថលេខា និងត្រា : ចាន់ វ៉ែន

លេខ : ៣២ ច.ល

បានចម្លងត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ដើម

ភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ១៤ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ១៩៩២

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងយុត្តិធម៌

ហត្ថលេខា និង ត្រា

អនុប្រធានមន្ទីរ

Downloaded from http://www.khmerlaws.org